

Mamica S.D.M. leta 1981

Ob prisrčnem vzdušju, ki ga vsako leto zbuja večer posvečen našim mamiciam je bila proglašena za Mamico S.D.M. leta 1981 gospa Lora Vicič.

Gdč. Anica Mandelj je najavila, da je odbor Mladine S.D.M. izbral od vseh sestavkov otrok slovenske nedeljske šole pri S.D.M. o svojih mamicah, kot najlepšega sestavek, s katerim je opisala svojo mamico Suzi Vicič.

Ga. Lora Vicič s hčerko Suzi.

My Mother Should Win The Title Mother of the Year

My mum should win the mother of the year title, because she is loving and caring and understands things when something goes wrong.

She works very hard and hardly has any sleep and she keeps the house very clean all the time.

She gives me most of the things I want and my brother too.

That is why I think my mum should win the Mother of the year award. She is the best mum you can get.

Suzi Vicič

Kot vsako leto so se tudi letos močje, kakor tudi otroci potrudili, da so svojim ženam in mamiciam pripravili nad vse lep večer v soboto 2.maja.

V kuhinjo, kjer je ta dan kraljeval Verner Remšnik, ženskan tokrat pristop sploh ni bil dovoljen. Močje, kuharji, morda z manj spretnosti in bolj počasi, so pokazali, da znajo pripraviti odličn "smorgasbord".

Učenci šole S.D.M. pa so se ta večer še posebej potrudili, da je program, ki sta ga pripravili učiteljici ge. Draga Gelt in Magda Pišotek čim lepše izpadel. Deklamacije, kratki prizorčki in narodni plesi so si sledili brez zamud in ob prijetnem napovedovanju prikupne Anite Žele.

Navedemo naj vsaj glavne nastopajoče: Aleš in Igor Brgoč, Barbara in Veronika Sardelj, Jana Brgoč, Suzi Vicič, Frances in Erik Gelt, Ana Benčič, Lili Prosen, Suzana Prosenak, Julie Krnel, Lidija Markič, Rosie Prosenak itd. (Če smo koga izpustili ali so imena malo napačna, nam oprostite, težko si jih je bilo zapomniti tako veliko število.)

Tudi naši upokojenci so bili deležni ta večer posebne pozornosti in obema najstarejšima mamicama ge. Idi Lauko in ge. Minki Peršič, ki sta že pred leti prekoračili 80. leto življenja sta deklici v narodnih nošah prinesli lepe šopke cvetja.

Ta večer pa je bil tudi najlepša prilika, da se izreče zahvala vsem članicam S.D.M. in posebno odboru ženskega odseka, ki z vzdrževanjem kuhinje toliko pripomore k uspešnemu razvoju S.D.M. V imenu vseh članov je to storil predsednik S.D.M. g. Peter Mandelj.

Večer se je zaključil ob prijetnem veselju in domačnosti, ki jo lahko pričara le dolgoletno vzajemno delo, prijateljstvo in zavest slovenske skupnosti.

LEPOTICA SLOVENSKE SKUPNOSTI MELBOURNA 1981-52

Gdč. MARTA PIRNAT

Mladina Za Otroški Hospital

Vsako leto na Velki petek prebivalci Melbourn brez godrnjanja odprejo svoje denarnice, saj se vrši nabiranje za otroško bolnišnico — Royal Melbourne Children Hospital.

Na tisoče nabiralcev se odzove povabilu in stoji po ure dolgo ob bilo kakšnem vremenu s svojimi nabiralniki na cestnih križiščih. Tudi letos je bila nabirka uspešna in je prekosila vse dosedanje, saj so nabrali skoraj dva in četrt milijona dolarjev.

Slovenci smo se v preteklih 25 letih preko svoje organizacije S.D.M. že večkrat udeležili te nabirke ter tudi kot pojedinci prispevali svoj delež, saj se zavedamo, da je tudi marsikakšen naš otrok deležen oskrbe in zdravniške spretnosti in pripomočkov, ki jih ima na razpolago ta odlična bolnišnica.

Letos pa je mladina S.D.M. prišla na edinstveno zamisel se z načinom Bikathona, o katerem poročamo na drugem mestu, so naši mladinci nabrali \$560.00.

Ta znesek so potem na Veliki petek popoldne odnesli, oblečeni v lepe bele majice z napisom "It's in every SLOEenian" odnesli na studio radia 3DB, kjer jih je z veseljem sprejel in pogostil koordinator zbirke g. Geoff Crouch. Hotel jih je predstaviti tudi na T.V. kanalu 7, vendar bi morali za to čakati, ker niso bili preje najavljeni, do pozne večerne ure. To pa seveda mlajšim ni bilo mogoče.

Z velikim zadoščenjem in ponosom so potem mnogi Slovenci v Melbournu okoli

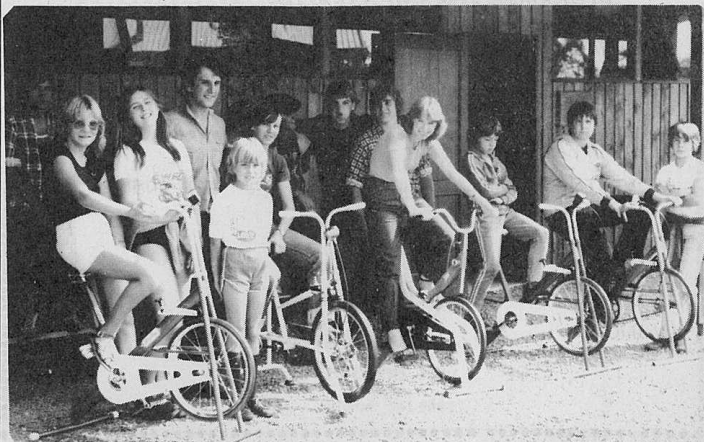

11. ure zvečer na T.V. sprejemnikih slišali g. Croucha, ko je v lepih besedah opisal ta zaslužni podvig naše mladine.

Bike-thon rezultati

Mladinci S.D.M. so prevozili pri Bikethonu sledeče kilometraže:

	km
Peter Tomažič	— 108
Julie Čampelj	— 100
Connie Cvickshank	— 88
David Bransburger	— 102
Margaret Plavšak	— 18
John Gril	— 86
Peter Bevc	— 120
Paul Bevc	— 125
Zlatko Fekonja	— 59
Peter Bransburger	— 100
Suzana Roba	— 10
David Kmet	— 41
Anna Agius	— 30
Tania Barat	— 29
Andrea Vučko	— 25
Helen Vučko	— 38
Helen Čampelj	— 32
Anna Mandelj	— 25
Ciril Čampelj	— 29

vestnik

JE NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJU

Lastnik:

Slovensko Društvo Melbourne

Predsednik:
Peter Mandelj

Tajnica:
Anica Markič

Odgovorni urednik:
Marijan Peršič

Upravno-uredniški odbor:
Vasja Cuk, Sandra Krnel,
Dušan Lavrič, Jana Lavrič,
Božo Lončar, Karen Peršič,
Simon Špacapan.

Rokopisov ne vračamo

Letno predplačilo \$ 6.00.
Cena številki 50c.

Published by:
Slovenian Association Melbourne,
P.O. Box 185, Eltham, Vic., 3095

Telephone:
Melbourne: 437 1226

Editor:
Marijan Peršič

Set-up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.

Price — Cena:
50c.

Annual subscription — Letno:
\$6.00

LJUDJE NA BEGU

Preko pol milijona beguncev iz Indokine je sedaj dobilo stalna prebivališča. Od leta 1975 dalje so jih sprejele sledeče države: USA 283.655, Kitajska 265.000, Francija 66.955, Kanada 63.397, Avstralija 40.514, Zap. Nemčija 15.198, Vel. Britanija 11.091, Hong Kong 9.386, Švica 5.884. Vendar je koncem leta 1980 čakalo po taboriških vzhodne Azije še vedno kakih 250.000 beguncev in še vedno prihajajo novi.

Na obrobju Lisbone, glavnem mestu Portugalske, v revno opremljenem taborišču čaka na svojo nadaljno usodo kakih 1600 beguncev iz Vzhodnega Timorja, Angole in Mozambika. Ker so možnosti zaposlitve na Portugalskem omejene se tudi večina teh beguncev želi naseliti v bolj premožnih deželah.

Število Afganistancev, ki beže iz svoje domovine odkar so jo zasedli Sovjeti vedno bolj narašča. Oktobra 1979 jih je bilo v Pakistanu okoli 200.000. Že v januarju 1980 se je to število podvojilo. A do septembra 1980 se jih je nabralo že nad en milijon in četrto. Ti begunci žive v izredno primitivnih razmerah v pokrajini, ki ima silno neprijetno podnebje z obilico vetrov, snega in mraza.

Tudi afriški kontinent je poln begunskih taborišč. Somalija, Eritreja, Etiopija, Uganda in Angola ter mnoge druge dežele imajo probleme z begunci, ki zaradi neurejenosti na tem kontinentu uživajo še najmanj podpore drugih držav in organizacije Združenih narodov.

Trpljenje in beda palestinskih beguncev ter sedaj tudi mnogih iz Lebanona je poznana po celem svetu že desetletja. Cele nove generacije so zrastle po taboriških v Jordaniji in Lebanonu.

Najnovejši begunski problem pa se je pojavil v Srednji Ameriki s prekucijami v majhnih državah kot so San Salvador, Honduras in Nikaragua.

Namesto, da bi življenje postajalo vedno varnejše in, da bi se osebna svoboda in pravica do mirnega življenja vedno bolj uveljavljali, izgleda, da gre ravno narobe.

Odkar je po drugi svetovni vojni na milijone prebivalcev po Vzhodni Evropi zapustilo svoje domove in poiskalo zavetja na zapadu se število ljudi, ki morajo zapustiti svojo rodno grudo, da se rešijo strahu, vedno večja.

Številne dobrotelne organizacije v Avstraliji zbirajo stalno prispevke, s katerimi poskušajo zmanjšati trpljenje teh nestrečnikov brez domovine in strehe, Kadar potrkajo na naša vrata, tedaj je prav, da se spomnimo svoje preteklosti ter varnosti in miru, ki nam ga še vedno nudi Avstralija in prispevamo tudi mi.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056
Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:

od ponedeljka do petka 9 am.—8 pm.
v soboto 9 am.—1 pm.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

POZOR! POZOR!

Razstava Slik

Odbor S.D.M. je že določil datume za letošnjo razstavo slovenske likovne umetnosti v Viktoriji. To bo že 5. letna razstava, ki jo prireja "VESTNIK" v okviru S.D.M. Dobro se nam zdi, da je ta razstava postala tradicionalni dogodek med Slovenci v Melbourne in upajamo, da bo ostala tako. Treba pa bo misliti na izboljšanje in morda jo tudi razširiti na udeležence iz drugih mest in morda tudi na goste iz drugih etničnih skupin.

Razstava bo letos odprta na soboto in nedeljo 24. in 25. oktobra. Že sedaj je čas za vse naše samorasle umetnike, da se prično pripravljati.

Prepoved

Več sosedov slovenskega zemljišča na elthamskem hribu se je pritožilo, da motorna kolesa, ki jih vozijo nekateri naši mladinci po zemljišču delajo preveč ropota. Radi teh pritožb in pa tudi radi tega, ker je za motociklistične steze potrebno posebno dovoljenje oblasti, je odbor S.D.M. sklenil prepovedati vsako nepotrebno vozarenje z motocikli po kateremkoli delu svojega zemljišča. Odbor prosi tudi vse starše, da razumejo potrebo te prepovedi in, da podprejo prizadevanja za ohranitev dobrih odnosov s sosedi.

"Vestnikova" dolžnost je vedno bila in še tudi je: biti na razpolago za potrebe naše slovenske družine.

Ker je dandanes mladim ljudem vse težje dobiti zaposlitev bo "Vestnik" tudi v tem pogledu poiskal pomagati kolikor je v njegovi moči. Dal bo brezplačno na razpolago prostor za oglašanje vsakemu članu naše skupnosti, ki išče zaposlitev. Pravtako pa bo brez kakršnegakoli plačila objavil tudi oglase preko katerih bi podjetniki nudili zaposlitev ali pa bili voljni sprejeti vajence.

Torej, ako iščete posla ali pa ako iščete uslužbenca ali vajenca pošljite nam svoj oglas. Objavili ga bomo brezplačno v prvi naslednji številki.

Junior Club

Pri S.D.M. se je zopet pričel prebujati "Junior club", ki je sedaj nekaj let počival. V njem bi radi združili čim več "juniorjev" izpod 16 let starosti. Kot vir dohodkov jim bo zbiranje praznih steklenic in aluminijastih pločevink. Seveda pa bo tudi za uspeh tega podviga potrebna velika pomoč staršev.

"VESTNIKOV SKLAD"

Poizvedbe, kakšen bi bil najbolj primeren stavski stroj za "Vestnik" so še vedno v teku, kajti predno se odločimo, si hočemo biti na jasnem, kaj nam najbolj ustreza v praktičnem in tudi denarnem oziru. Član uredniško-upravnega odbora g. Špacapanu, kateremu je kot izvedencu na tem polju bil poverjen glavni delež tega proučevanja si resno prizadeva, da bomo dobili to kar nam je najbolj potrebno.

Vendar to ne pomeni, da naj čakamo tudi z denarno zbirko. Nasprotno, nujno je, da imamo potrebno gotovino pri rokah ako se pokaže hitra prilika. Zato prosimo, da nam tudi v tem pogledu pomagate. Eno četrtino potrebne vsote že imamo obljubljen. Druge tri četrtine pa bodo kaj hitro skupaj, če prav vsakdo hitro poseže v žep in priloži svoj delež, kolikor pač zmore.

Do priprave te številke "Vestnika" so darovali še sledeči:

Tine Šuštarč	\$20.00
R. Favier Zorzut	\$25.00
D. Lajovic	\$41.00
A. Kuri	\$20.00
A. Srpčič	\$20.00
T. Urbas	\$10.00
S. Ogulin	\$10.00
T. Tomšič	\$10.00
R. Uršič	\$20.00
M. Marsic	\$20.00
F. Pongracic	\$20.00
M. Bole	\$50.00
S. Erič	\$100.00
N. Burlovic	\$1.00
J. Rakuscek	\$6.00

Svoj prispevek pošljite na:

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE
P.O. Box 185,
ELTHAM, 3095

ali pa ga osebno izročite blagajniku, tajniku ali opolnomočenemu predstavniku S.D.M. na našem Središču v Elthamu.

UPORABITE TISKANO NAKAZILO!

Pomnite, če vsi damo najmanj po \$10, kar za večino poedincev ni velik znesek bomo kmalu uspeli izboljšati in olajšati delo za naše slovensko glasilo v Melbourneu.

Imena darovalcev bomo sproti objavljali v "Vestniku".

V "VESTNIKOV SKLAD" za nabavo stavskega stroja prispevam

\$

Ime in priimek

Naslov

OBISKI

IZ TRSTA

Slovenski grič na obročju Elthama privlači vse večje število obiskovalcev. Tukajnji rojaki še prav posebno radi pripeljejo prijatelje in sorodnike iz drugih mest na ta prelesten del okolice Melbourn. S ponosom jim pokažejo kako smo si Slovenci sami s svojo pridnostjo in iznajdljivostjo znali postaviti nekaj svojskega v tujini. Saj že sam vhod v obliki slovenskega kozolca in pa Znamenje v spomin pokojnim članom napravita na vsakogar močan vtis.

Tako smo na 22. marca imeli priliko srečati na našem hribu rojakinjo Vremčevico iz Trsta. Egi in Marija Kumar iz Coburga pri katerih je bila na obisku sta jo pripeljala, da si ogleda Slov. središče. Gdč. Berta Vremec je zaposlena na novinarskem oddelku radio postaje "Trst A", ki oddaja na slovenskem jeziku in jo urejujejo izključno Slovenci.

Z zanimanjem si je ta tržaška rojakinja ogledala naše središče in občudovala lep razgled na okolico ter poštrenovalno delo naših ljudi. Z razumevanjem je prikimala ko smo ji povedali, da je S.D.M. popolnoma nevezana organizacija, kjer je mesta za vsakega dobronamernega Slovenca, brez obzira na njegovo politično ali ideološko gledanje ako je le pripravljen delovati v dobro naše skupnosti. Dejala je, da se prav v Tržaški okolici nazorno kaže, da Slovenci, radi naše maloštevilnosti, uspevamo najbolje kadar smo složni. Saj so v vseh okoliških občinah, kjer so nastopili na skupni listi pri občinskih volitvah zmagali. Kjer pa ni bilo sloge so seveda občinske odbore dobili v svoje roke Italijani.

Iz njenega pripovedovanja smo tudi razvideli, da pritisk na Slovence in poitalijančevanje še vedno traja, čeprav na prikrit način. Tako, na primer, oblasti v okolici Trsta, kjer so povečini naseljeni Slovenci rekvirirajo zemljo za stanovanjske zgradbe, v katere potem naselijo delavce z italijanskega juga. Medtem pa je v središču Trsta dovolj zapuščenih predelov, ki bi jih lahko podrl in na njih zgradili nove stanovanjske stolpnice. Toda z sedanjim načinom ubijajo dve muhi na en mah: Slovincem odvzamejo zemljo in naselijo Italijane.

Trst, kot nam je povedala, je postalo precej umazano in zanemarjeno mesto. Največ živi od trgovine z odjemalci, ki pridejo z onstran jugoslovanske meje. To pa niso samo Slovenci nego v veliko večjem številu "južni bratje". Posebno odkar je v Jugoslaviji zavladala potreba po ekonomski stabilizaciji je povpraševanje po blagu kot je n.pr. kava, pralni prašek, kozmetika itd zelo veliko.

Tržaško pristanišče je izgubilo veliko prometa na račun jugoslovanskih pristanišč, predvsem radi neprestanih stavk pristaniških delavcev.

Tržaški Slovenci vzdržujejo tesne kulturne stike z Ljubljano in vse politične napetosti, ki so nekaj obstojele so izgubile na ostrini.

Prepričani smo, da je ta prijazna rojakinja iz Trsta odnesla ugodne vtise z našega hriba in, da bodo tudi mnogi drugi Slovenci v Trstu zvedeli, kako živijo in delujejo njih bratje v Melbournu.

IZ LJUBLJANE

V nedeljo 5. aprila je obiskal Slovensko kulturno in Razvedrilno Središče na Elthamu tajnik Slovenske Izseljske Matice iz Ljubljane gospod Marko Pogačnik.

Ker je bil njegov obisk v Avstraliji zelo kratek in se je g. Pogačnik mudil v Melbournu le dva dni mu je uspelo, da si je odtrgal od svojih drugih poslov le eno urico v nedeljo popoldne med 2. in 3. uro za ogled našega središča.

V imenu S.D.M. ga je pozdravil predsednik g. Peter Mandelj. Med drugim se je g. Mandelj zahvalil gospodu tajniku, da se je odzval vabilu in obiskal tudi S.D.M. kot najstarejšo slovensko organizacijo v Melbournu, po starosti le štiri leta mlajšo od Slovenske Izseljske Matice, ki letos slavi 30 letnico svojega obstoja. Nato mu je g. Mandelj poklonil značko S.D.M. v spomin na njegov obisk.

G. Pogačnik se je zahvalil s toplimi besedami. Rekel je, da mu je žal ker je njegov obisk tako kratek ter zaključil z besedami, da se Slovenska Izseljska Matica vedno zanima za delo slovenskih organizacij po svetu in je pripravljena pomagati in sodelovati po potrebi in želji.

Pred svojim odhodom si je g. Pogačnik skupaj s predstavnikom Euro furniture Pty. Ltd. (Slovenijales) g. Voduškom ogledal celoten slovenski griček.

IZ MARIBORA

Na naš hrib ne prihajajo samo "novi". Tudi "stari" z zanimanjem spremljajo naše delovanje in nas radi obiščejo.

Koncem meseca marca se je na poti v Queensland ustavil v Melbournu g. Toni Slavič, ki ga lahko imenujemo našega "veterana", saj je kako desetletje nazaj tri zaporedna leta predsedoval S.D.M.

Veliko je bilo naše presenečenje ko ga je v nedeljo 29. marca naš poznani mecen g. John Hojnik pripeljal, da si s soprogo Malči ogledata napredek na našem hribu.

V sredo 11. aprila pa je g. Slavič za kako dobro urico prisostvoval seji odbora S.D.M. in si tako praktično obudil spomine na stare dni.

Po obisku v Queenslandu se bosta Slavičeva preko New Zealanda vrnila nazaj v Maribor, kjer ima g. Slavič majhno delavnico, v kateri izdeluje pumpe za medicinske instrumente, ga Malči pa je direktor bančne družnice.

G. Slavič nam je povedal, da Maribor ekonomsko vztrajno napreduje, da so Mariborčani še vedno poznani kot veseli ljudje, ki tudi težave sprejmejo s smehom ter, da je nekdanjo nemščino, kot drugi jezik v Mariboru, sedaj zamenjala srbohrvaščina.

Ob izbiri Slovenske Lepotice

(Podrobnosti v naslednjem "Vestniku")

VELIKONOČNI PIKNIK

Kot vsako leto je tudi letos piknik S.D.M. na Velikonočni ponedeljek na Elthamskem hribu privabil številne obiskovalce in med njimi take, ki so prvikrat videl to lepo slovensko posest. Vreme je bilo naklonjeno tako, da je prelepa okolica zopet prišla do svojega izraza in že, sama po sebi spravila vsakogar v dobro voljo.

Mladina S.D.M. je organizirala "sekanje pirhov", mlajši pa so radovedno pretikali vse kote zemljišča, da bi našli kam se je skril "zajček". Preskrbljeno je bilo tudi za vnete plesalce; v kuhinji pa so se spet izkazale pridne roke našega ženskega oddelka.

VALTERS PAINTING and PAPERHANGING

Za prvovrstno plesarsko delo in obešanje zidnih tapet, se obrnite na svojega rojaka

Valter-ja Prosenak,

72 PETRONELLA AVE.,

WHEELERS HILL

Telefon: 561 5692

Vse so bile lepe, a izbrana je bila lahko samo ona.

Od levi proti desni:
Helena Vučko,
Arlotte van Cuylenbras,
Ane Prosenjak,
Ingrid Roeder,
Marta Pirnat (Miss Charity)
Helen Piv,
Lidija Lipič
in Julie Golenko.

Razmišljajo o gradnji kleti pod obema mostovoma v dvorano. Toda o tem projektu še ni določenih načrtov.

Tudi prepleskanje, poprava zidov in dekoriranje dvorane je na dnevnem redu v bližnji bodočnosti. Poleg zgoraj naštetega pa gradbeni odsek stalno skrbi za male popravke ter vzdrževanje poslopja in zemljišča, delo ki je potrebno in važno vendar na zunaj ne kaže mnogo rezultata.

POPIS PREBIVALSTVA

Konec junija se bo vršil popis prebivalstva Avstralije. Australian Bureau of Statistics je že sedaj pričel z akcijo, da čim bolj podrobno obvesti javnost o načinu razdelitve vprašalnih pol, o potrebnosti vprašanj in o tem, da se bodo vse dobljene informacije zadržale v popolni tajnosti. Prav tako bodo poučili prebivalstvo kje in kako dobiti navodila in pomoč za izpolnitev vprašalne pole.

Pričakujejo, da bo popisovanje stalo davkoplačevalce kakih 30 milijonov dolarjev. Vendar pravijo, da je ta izdatek upravičen, kajti popis bo dal pregled o stanju prebivalstva in tako omogočil lažje načrtovanje za bodočnost.

Vprašalna pola bo imela 35 oštevilčenih vprašanj. To je manj kot leta 1976, ko jih je bilo 53. Za razdelitev vprašalnih pol bodo samo v Viktoriji najeli kakih 6000 oseb. Vse vprašalne pole bodo zbrali v Melbourne, kjer bodo odgovori prenešeni na magnetne trakove za uporabo na komputejih. Samo za ta posel bo potrebnih kakih 2000 oseb za kakih 12 mesecev.

Vsako gospodinjstvo bo pred popisom prejelo brošuro z navodili, prav tako pa o bo tem pisano v dnevnem časopisu in objavljano po televiziji.

Balinarji

Rezultati Balinarskih Tekem

Tekmovanje na "Planici, 29. marca 1981:

Moška četorka:	točk
1. S.D.M.	61
2. "Planica"	53
3. "Geelong"	48
4. "Jadran"	33

Moška trojka:	
1. "Planica"	61
2. "Jadran"	50
3. "Geelong"	48
4. S.D.M.	35

Ženska četorka:	
1. "Jadran"	61
2. S.D.M.	54
3. "Planica"	45
4. "Geelong"	45

Tekmovanje na "Jadranu", 12.4.1981.

Moška četorka:	
1. "Planica"	61
2. S.D.M.	55
3. "Jadran"	53
4. "Geelong"	32

Moška trojka:	
1. "Planica"	62
2. S.D.M.	55
3. "Geelong"	45
4. "Jadran"	42

Ženska četorka:	
1. "Planica"	63
2. "Jadran"	49
3. "Geelong"	44
4. S.D.M.	39

Skupni rezultat celosezonskega tekmovanja

Moška četorka:	
1. mesto "Planica"	446
2. mesto S.D.M.	403
3. mesto "Jadran"	396
4. mesto "Geelong"	296

Moška trojka:	
1. mesto "Planica"	405
2. mesto "S.D.M."	390
3. mesto "Jadran"	387
4. mesto "Geelong"	361

Ženska četorka:	
1. mesto "Planica"	440
2. mesto S.D.M.	387
3. mesto "Jadran"	365
4. mesto "Geelong"	311

Razdeljevalci pa bodo imeli pri sebi tudi brošure z navodili v kakih 22 jezikih za one ki ne zmorejo angleško.

Letošnji popis je deseti odkar se je ustavila avstralska federacija. Letos pa tudi poteče 100 let od prvega skupnega popisa v tedanjih avstralskih kolonijah.

Eden ali drugi način preštevanja prebivalstva pa se je vršil v Avstraliji vse od prvih dni naselitve, ko so preštevali "konvikte" med leti 1788 in 1825, vendar podatki od takrat niso ohranjeni. V onem času so bila štetja še posebno važna, saj so po njih uravnavali dovoz živil preko morja.

Prvi popis po ustanovitvi federacije se je vršil leta 1911. Sledili so potem v letih 1921, 1933, 1947, 1954, 1961 in potem vsakih pet let.

Izračunali so, da bo letošnji popis stal vsakega prebivalca po dva dolarja. Vsega skupaj bo delalo na popisu kakih 30.000 ljudi in predvidevajo, da bodo popisovalci prevozili skupno kakih 12 milijonov kilometrov. Natiskanih je že okoli 10 milijonov vprašalnih pol in teža celotnega tiskanega materijala v zvezi s popisom je kakih 756 ton. Če bi položili vse vprašalne pole drugo do druge bi se raztezale na 3625 km. Če pa bi jih položili druga na drugo bi segle v višino 6,3 km, to je višje kot dva Triglava.

BONUS ZA MOJSTRE

Za vajence prvega, leta, katere bodo poslodajalci najeli do 30. junija 1981, dodatno k številu zaposlenih v prejšnjih letih bo federalna vlada nakazala "mojstrom" po \$1000 bonusa.

Število vajencev v gradbeni, električni in kovinski stroki se je v zadnjih dveh letih zelo dvignilo.

POKUŠANJE VINA

Vonj vina

Zanj je najvišja ocena 4 točke. Za pokvarjen tuj vonj je ocena 0 točk, za ne dovolj izražen, slabo razvit vonj 0,5 točke, dovolj izražen vonj dobi 0,6 do 2 točki, ugoden, razvit vinski vonj 2 do 3 točke, za izrazito ugoden, izvrsten sortni vonj pa damo 3,5 do 4 točke.

Navadno pravimo: vino ima nevinski, slabo vinski, normalno vinski, slabo sortni ali dobro sortni vonj (aroma).

Z vonjem zaznamujemo tudi napake in boleznine vina; predvsem duh po žveplu in pa cik.

Pri ocenjevanju vonja poskuševalci ne sme biti nahoden, prehlajen itd., sicer ni sposoben pravilno oceniti vonj vina. Resnica je tudi, da mnogi vonja ne zaznamujejo ali ga le slabo zaznamujejo. Taki ljudje niso primerni za oceno vina. Čeprav zveni malo posmehljivo, je vendar nekaj na tem, da so ljudje z velikimi nosovi boljši poskuševalci vina kot drugi.

Okus vina,

za katerega je določeno največ, to je 12 točk, je zato glavni činitelj pri oceni vina s poskušnje.

Odvraten, tuj okus vina je ocenjen z 0 točk. Z isto oceno ocenimo tudi vino s primesjo samorodnice. Neugoden okus

ocenimo z 0,5 točke, vinsko grob okus s 4 do 7 točkami, bolj prazen okus s 7 do 9 točkami, ugoden, harmoničen vinski okus z 9 do 10 točkami, skladen, harmoničen vinski okus ocenimo 10 do 12 točkami.

Pri tipičnih vinih, kot sta na primer dolenski cviček ali metliška črnina, rečemo: ustreza ali pa ne ustreza tipu, in to primerno ocenimo. To velja tudi pri sortnih vinih, pri katerih prav tako ocenimo, če ustreza ali ne ustreza a sorti.

Z okusom, to je z jezikom in rahlim požirkom vina, to je z grlom, ocenimo zlasti kisline, alkohol, ekstrakt, tanin in drugo. Zato sodim, da je ocena okusa vina samo z ustno votlino brez čutil v grlu in želodcu nepopolno, izpljuvanje vin pri poskušnji je pa tudi malce ne-higiensko in za ostale poskuševalce odbijajoče. Z grlom ocenimo kisline pa tudi ekstrakt in alkohol, pri čemer razlikujemo: kislo, zelo kislo (pekoče kislo), prijetno kislo, malo kislo, sveže, rezko ali ostro kislo vino. Pri alkoholu pa rečemo: vino je lahko, je ustrezno alkoholno ali je pekoče, če ima večje količine alkohola, ki ni v pravem sorazmerju z ostalimi lastnostmi vina, kar je takrat, če smo mošte preveč sladkali. Za ekstrakt sodimo, da je vino polno, če ima

ZA POROKO!

75 barvnih fotografij v različnih pozah vključno z albumom samo \$120.00.

Po naročilo pridemo na dom ali v cerkev.

ZA POTNE LISTE!

Izvršimo fotografije v 20 minutah.

9A LOWER PLAZA
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING
MELBOURNE, 3000
Tel. 63 1650

JetsetTours

TRAVEL CENTRE

Prvenstvena Avstralska Potovalna Agencija

PRVENSTVENA — ker ima največje število potnikov
PRVENSTVENA — ker ima najbolj usposobljeno osobje
PRVENSTVENA — zato ker vam nudi najnižje možne cene

OBRNITE SE NA
G. KOSTO
PAVLOVIČA ZA VSE
VAŠE POTOVALNE
POTREBE

303 COLLINS STREET MELBOURNE

MLC BUILDING, 19. NADSTROPJE
(na oglu Collins in Elizabeth Streets)

TELEFON: 62-0041

Po uradnih urah g. Pavlovič 26 5689

dovolj ekstrakta, ali da je prazno, če ima premalo ekstrakta. Pusto vino nima svežosti, zagatno vino ima preveč tanina, kar se zgodi pri rdečih vinih, če so predeloga na tleh, oziroma se je v kadi vnelo. Mehko vino ima premalo tanina. Pri harmoničnem vinu se morajo vse dobre lastnosti vina med seboj ujemati.

Končni postopek

V praksi je čas za oceno posameznega vzorca vina za posamezno poskuševalca približno 3 do 4 minute. Mečkanje in daljše poskušanje poskušnje le časovno preveč zavleče in je nepotrebno, saj je navadno prvi vtis o vzorcu vina najbolj natančen. Če se poskuševalci po prvem vtisu ne more odločiti za oceno, je treba počakati okrog 15 sekund, da pripravi čutila za ponovno preizkus.

Dokončno oceno posameznega vzorca dobimo tako, da seštejemo vse točke vseh poskuševalcev ter dobljeno vsoto delimo s številom poskuševalcev. Tako dobimo dokončno povprečno oceno posameznega vzorca. Pred oceno posameznega vzorca. Pred oceno posameznega vzorca. Pred oceno posameznega vzorca. Pred oceno posameznega vzorca. Pred oceno posameznega vzorca.

ma od povprečja. Na ta način je izločen poskuševalci, ki je morda kakšen vzorec vina prepoznal in ga zato preveč ali pa tudi premalo ocenil. Ob zaključku se poskuševalci skupaj s prireditelji poskušnje navadno še dogovorijo, katere vina in s kakšnimi ocenami si zaslužijo najvišjo oceno ali diplomu, pohvalo itd. Odličja podela prireditelj ob primernih prilikah s posebno slovesnostjo.

Vedno se po končani oceni vin s poskušanjem vprašamo:

Katero vino je najboljšje?

O tem se ni vredno prepirati. Enemu je bolj všeč kislo, drugemu manj kislo, tretjemu bolj alkoholno, četrtemu pa bolj lahko vino. Vsak ima svoja čutila in svoja merila za dobroto vina in nihče ne more vsem ustreči, kaj šele vinogradnik s svojim vinom, ki pa je zanj, razumljivo, med vsemi najboljši, ker ga je sam pridelal.

Rešitev križanke: Voderavno: Obir, Sava, knap, Akne, Eric, HN, Rab, Monteno, NK, Iberi, Loka, Narod, Etan, Slepec, Vrt, Kad, Nebo, Pariz, Liza, Atol, Sela, Tvar.

Dobili smo pripombo, da se bolj malo sliši od naše mladine in, da smo postali leni z reportažo. Toda povedati vam moram, da je mladina bila zelo aktivna ta zadnja dva meseca.

V nedeljo 22. marca so naši mladinci priredili medklubsko tekmovanje v cricketu. Srečali so se s prijatelji iz "Jadrana" in "Planice". Mladinci S.D.M. so bili uspešni ter so si obdržali medklubski prehodni pokal še za eno leto. Po končanem tekmovanju so bili povabljeni na barbeque k družini Čampelj, kjer so v veselem vzdušju proslavili ta svoj uspeh. Družini Čampelj pa gre naša iskrena zahvala.

En teden kasneje, v nedeljo 29. marca je mladina S.D.M. priredila avtobusni izlet v Sanhurst Town, ki se nahaja v bližini mesta Bendigo. Avtobus tokrat ni bil popolnoma zaseden, vendar to ni oviralo kljub temu lepega števila izletnikov, da ne bi veselje kar sijalo z njih lic. Izlet je imel to zanimivost, da je mladini pokazal, kako so prvi pionirji Viktorije iskali zlato in s kakšnimi pripravami so ga izkopavali. Videli so tudi starodavne stroje, lokomotive na paro, primitivna bivališča ter še dosti drugih zanimivih posebnosti iz časa "zlate mrzlice" v Viktoriji. Verjetno je onim, ki so ta izlet zamudili žal sedaj ko poslušajo pripovedovanja udeležencev, koliko so videli. Kar se pa želodec na izletu tiče pa se tudi lahko samo pobahamo, saj so naše pridne mame pripravile za seboj veliko peciva in drugih dobrot, ki smo jih med seboj porazdelili, tako, da nihče ni bil lačen. Predvsem se moramo zahvaliti gospem Hartmanovi, Tomažičevi, Bevčevi, Čampelnovi in pa seveda Gajškovi mami za podarjeno hrano.

V soboto 12. aprila pa je mladina S.D.M. pripravila v klubskih prostorih na Elthamskem griču nekaj izvanrednega: Bike-thon. Za one, ki ne vedo kaj je to naj pojasnimo, da je nekaj sličnega kot walkathon. Med tem ko pri walkathonu udeleženci hodijo in za vsak km prehojene poti dobe od sponzorja v naprej obljubljeni plačilo so si sedaj mladinci omislili kolesa ter si za vsak km prevožene poti zagotovili plačilo od sponzorja. Za to priliko so si izposodili kolesa iz gimnastičnih podjetij, to so kolesa, ki stojijo na mestu in se km štejejo samo po obratih.

Ta bike-thon je trajal 24 ur in učestvovalo je 19 mladincev, od teh 15 izpod 14 let starosti. Nabrali so kar precej denarja in ga namenili pokloniti Otroški bolnišnici v Melbourne. Večina je napravila okoli 100 km.

S.D.M. je prispevalo vso potrebno pomoč in podarilo potrebno hrano. Naj gre ob tej priliki naša zahvali tudi g. S. Prosenaku za pomoč pri hrani.

Na drugem mestu objavljamo koliko km je napravil vsak posameznik.

Torej spoštovani bralci "Vestnika", upam, da sem vam s tem malo pojasnil kako se udejevtvuje naša mladina pri S.D.M. in, da ste sedaj prepričani, da niso leni, nego sem le jaz počasen z mojimi poročili. Naša mladina je hvaležna vsakomur, ki ji na ta ali oni način pomaga, mi starejši pa se moramo vedno zavedati, da je naša mladina tudi naša bodočnost.

K. Bevc.

Na pustni zabavi S.D.M.

Zgoraj: Tudi med odraščajočimi je bilo veselo.

Spodaj: Andreja in Helena Vučko sta zbudili pozornost našega fotografa.

Alexander Dumas (1802—1870) je imel mater mulatko. Ko ga je nekdo imenoval črnca, je pisatelj odgovoril:
»Res je, moj ded je bil črnc, moj praded opica. Moj rod se začena tam, kjer se vaš neha.«

Slavni fizik Einstein (1879—1955) je dejal:
»Ne vem, kakšno orožje bodo uporabljali vojaki v tretji svetovni vojni, a bo, vem pa, da se bodo v četrti borili bojnimi sekirami.«

“Nobene očem bilo bolj zaželjene . . .”

POROKE

V nedeljo 25. aprila sta se v cerkvi Our Lady of Perpetual Succour v Maidstone poročila Mario Polh in Zdenka Gostinčič.

Mario je sin iz družine g. Dragota Polha iz Altone. Družina neveste pa živi v Footscrayu. Preko 100 povabljenih gostov se je po obredu v cerkvi udeležilo svatovske večerje v Hawaiian Inn Motel v Sunshinu, kjer jim je za ples igral ansambel “Drava”.

Zdenka pa je bila že pred leti v “novicah”, ko je na poti v Eltham utrpela poškodbe v avtomobilski nesreči. Mlademu slovenskemu paru želimo obilo sreče.

Poročni zvonovi so zapeli v cerkvi sv. Tomaža Moora v Glenroyu Veroniki Hartman in Davidu Semini na 28. marca 1981.

Svatba, na kateri je bilo preko sto povabljenih gostov pa je potem bila v prostorih Gardenhurst Reception Centre, Essendon.

Veronika je hčerka iz družine melbournškimi Slovincem, posebno pa članom S.D.M. dobro poznanega Franca Hartmana. Saj Franc je član že vse od ustanovitve in se je vedno izkazal zelo delaven, požrtvovalen in priljubljen.

Med gosti na svatbi je bil tudi minister za zdravstvo v Viktoriji, g. Borthwick s soprogo. Tudi on je nam Slovincem dobro poznan in nas tudi on dobro pozna in to mnogo po zaslugi Franca Hartmana.

Mlada zakonca sta za medene tedne poletela v Disneyland v Kalifornijo, odkoder pa sta se že tudi zdrava in zadovoljna vrnila.

Podružnica Slovenijalesa iz Ljubljane

EURO FURNITURE Pty. Ltd.

Uvoz, Proizvodnja, Veleprodaja

Naše pohištvo iz masivne bukovine v kolonialnem in modernem slogu je na prodaj v vseh znanih trgovinah s pohištvom širom Avstralije.

Nič ni lepšega od domačega bukovega gozda. Del te domačnosti je prav gotovo v naših izdelkih. Oglejte si široko izbiro v naših razstavih salonih v tovarnah v Melbournu in Sydneyu ali pa nam pišite in poslali vam bomo brezplačni katalog.

SYDNEY

2A Bessemer Street,
BLACKTOWN,
N.S.W., 2148
Tel. (02) 621 8260

MELBOURNE

18—20 Glenvale Crescent,
MULGRAVE,
Vic. 3170
Tel. (02) 560 1000

Poglejmo v zrcalo - malo za res, malo za šalo

(Iz slovenskih publikacij)

TOLMIN — Planšarske hišice na planini Kal, ki so last živioarejcev iz Čadrga, so redke, ki kljubujejo času. Je pa vprašanje koliko časa še, kljub raznim uradnim obetom oblastnikov o nujnosti poživitev živinoorej. Pred 30 leti se je na tolimskih planinah paslo okoli 6500 govedi in 20.000 ovac, ki so se ob slabem vremenu mogle zateči v 300 večjih in manjših hlevov; gorskih sirarn pa je bilo 70. Toda oblastnikom je „uspelo“ s svojo kmetijsko politiko znižati število govedi na 1200, ovac pa na borih 450; hlevov je še 60, sirarnic na 15. Prav gotovo so lahko zadovoljni!

CIRKOVCI — V Sloveniji deluje 60 tamburaških skupin; 19 se jih je odzvalo povabilu Prosvetnega društva v Cirkovcih pri Ptujju in prišlo na prvo republiško (slovensko) ne; je morda kaj neslovenskih tamburaških skupin v SRS?) srečanje. Ugotovili so, da bi bilo dobro tudi osvežiti tamburaško literaturo z novimi tokovi in ustanoviti Tamburaško zvezo Slovenije.

ZAHTEVE SLOVENCEV

Decembra 1979 so predstavniki koroških Slovencev pozvali avstrijsko vlado naj predloži „program izvajanja“ — operativni koledar — izraz, ki spominja na zahteve južnih Tirolcev napram Italiji — ki je vseboval sledeče točke:

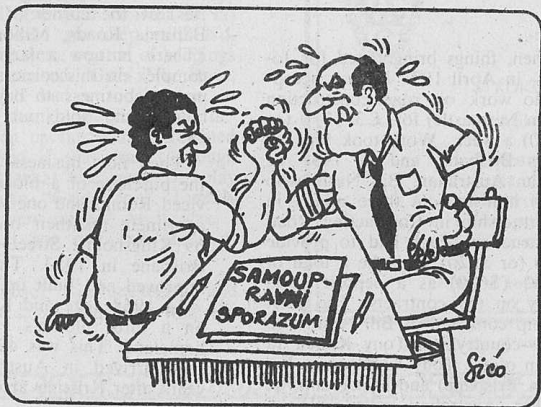
— Dvojezičnost v vseh otroških vrtcih na narodnostno mešanem ozemlju južne Koroške;

— Obvezen pouk slovenščine, ne le kot prostovoljen predmet, v vseh osnovnih šolah na narodnostno mešanem ozemlju (sedaj samo 14 procentov osnovnošolskih otrok, to je 1.065 od 7.435, poseja slovenski pouk);

— Pospeševanje ekonomskih podvezetij na južnem Koroškem;

— Razširitev slovenskega programa v celovškem studiju avstrijske radiofuzije in vzpostavitev tehničnih inštalacij, ki bi omogočale koroškim naročnikom sprejem Ljubljanske televizije;

— Ustanovitev komisije sestavljene iz članov zvezne in deželne vlade in predstavnikov slovenske manjšine z nalogo, da pripravi do leta 1983 nov manjšinski zakon, ki naj bi nadomestil manjšinski zakon iz leta 1976.

NAPAKA ALI KAJ DRUGEGA?

Mednarodna organizacija za gospodarski razvoj in sodelovanje v turizmu je zbrala podatke za leto 1977 in pri tem ugotovila, da je imela ZRN približno milijon postelj v hotelih in nekaj manj kot pol milijona zaposlenih v tej dejavnosti. V Švici je bilo 275.000 postelj in 117.401 zaposlenih. V tej družbi je Jugoslavija nekaj posebnega. Imela je 257.900 postelj, zanje pa je skrbelo 220.000 ljudi. Ali je to mogoče napaka?

Verjetno ne. Saj tudi nekatero druge primerjave kažejo, da je napaka komaj možna. V ZRN imajo 2 fakulteti za metalurgijo in letno proizvedejo 50 mio ton železa, Jugoslavija pa proizvede 3,5 mio ton, ima pa zato 9 metalurških fakultet.

Napaka je seveda nekje drugje in vsekakor ima tudi svojo ceno. Ob tem pa se vsi še pritožujejo, da je vse drago.

(VJESNIK)

Dragoceni odstotki

Industrijska proizvodnja v Jugoslaviji se je v primerjavi z letom 1979 lani povečala za 4,3 odstotka. V za dnjem mesecu prejšnjega leta se je proizvodnja v primerjavi z decembrom leta 1979 povečala za 1,5 odstotka, v primerjavi s povprečno enomesečno proizvodnjo v letu 1979 pa za 12,2 odstotka.

Po sporočilu zveznega zavoda za statistiko se je rast industrijske proizvodnje lani najbolj povečala v Črni gori za 7 odstotkov. V BiH je bila proizvodnja večja za 6,8 odstotka, v Srbiji za 5,4 odstotka, v Makedoniji za 4,6 odstotka, v Sloveniji za 2,6 odstotka, na Hrvaškem pa za 2 odstotka. Na ožjem območju Srbije se je industrijska proizvodnja povečala za 6, v Južni Srbiji za 5,2, na Kosovu pa za 0,3 odstotka.

Največjo rast so dosegli pri predelavi premoga in sicer 12-odstotno, zatem pri proizvodnji kemičnih izdelkov za 9 odstotkov, medtem ko se je proizvodnja v elektro gospodarstvu, predelavi barvnih kovin, predelavi kemičnih izdelkov, predelavi usnjene obutve in galanterije ter izdelovanju pišč povečala za 8 odstotkov. Po drugi strani se je proizvodnja nekovin zmanjšala za 5 odstotkov, proizvodnja in predelava tobaka za 3, proizvodnja železove rude pa se je zmanjšala za 2 odstotka.

Dolenjski list

Skupna iskanja zblížujejo

Govora, ki sta ju za novoletni sprejem pripravila vsakokratni predsednik komisije SR Slovenije za odnose z verskimi skupnostmi in pa ljubljanski nadškof, sta v naši javnosti vedno močno odmevala. Na neki način sta pokazala „temperaturo“ odnosov med katoliško Cerkvijo v Sloveniji in republiškimi oblastmi.

Letošnjih govorov smo pravzaprav lahko veseli. Govornika nista iskala v smer, ki bi utegnili pripejati v slepo ulico, oba pa sta pokazala dobršno mero treznega optimizma, da bo mogoče v prihodnje odnose usmerjati v obojestransko zadovoljstvo, čeprav sta se oba hkrati zavedala tudi morebitnih težav, ki so pri človeških različnostih neogibne.

Predsednik Šinigoj je najprej omenil najvažnejše dogodke, ki smo jih doživeli v preteklem letu. Na prvem mestu je gotovo smrt predsednika Tita, potem pa zamenjavi v vodstvu ljubljanske in mariborske delne Cerkve. Ko je govoril o stabilizaciji, je izrazil upanje, da bo uspela kljub dejstvu, da program vsebuje tudi dobršno mero opovedovanja ustaljenim porabniškim navadam. Svoj govor pa je sklenil z mislijo: „Prav je, da se ob vstopu v novo delovno leto vsi zavedamo tudi odgovornosti, ki jih bo to leto prineslo. Odgovornosti vsake posamezne verske skupnosti do svojih vernikov, našo skupno odgovornost za skladen in uspešen razvoj socialistične samoupravne družbe, v katero so verni državljani enakopravno vključeni, ki je naša, skupna, ki jo gradimo, utrjujemo, branimo in ljubimo, ker smo prepričani, da je v njej in z njo na najboljši način zavarovana naša osebna in nacionalna svoboda, naša varnost, varnost in perspektiva naših otrok, družin in našega naroda. Zaveš te skupne odgovornosti... bo tudi najboljši temelj za tekoče reševanje nalog in problemov ter delovno premaganje morebitnih nesporazumov na posameznih področjih, do katerih je in bo tudi v prihodnje prihajalo, ki jih nečemo zanikati in ki jih moramo skupaj odgovorno in uspešno reševati. Naša skupna odgovornost je, da ne dovolimo, da te odnose in dobro perspektivo skalijo enostranosti in nenačelna zaostrovanja, ki ne bi upoštevala zgodovinske pogojenosti naše realnosti in preslišala izziv časa.“

Tudi nadškof Šuštar je prvi del svojega govora namenil pogledu v preteklost. Omenil je zamenjavo vodstva komisije za odnose z verskimi skupnostmi in se zahvalil za delo predsedniku Kolmanu. Ustavil se je ob smrti nadškofa Pogačnika, predsednika Tita ter zamenjavi v vodstvu krajevne Cerkve v Ljubljani in Mariboru.

Ko je navajal iz govorov papeža Janeza Pavla II. in predsednika Mijatovića, je med drugim dejal: „Potrditev že znanih in tudi v dejanskem življenju preizkušenih stališč na najvišjem mestu pomeni nedvomno tudi za nas nalogo in dolžnost, da si prizadevamo v isti smeri kljub težavam, ki se morejo pojavljati v vsakdanjem sožitju ljudi z različnimi nazori in prepričanji. Če so tu in tam neskladja med teorijo in prakso, česar verjetno ne pri kristjanih in ne pri drugih nikdar ni mogoče popolnoma odpraviti, vendar z veseljem in hvaležnostjo ugotavljam, da je veliko več tega, kar nas povezuje, kakor pa onega, kar nas loči. V isti domovini, v istem življenjskem prostoru in v isti skrbi za človeka in družbo in za mirno prihodnost imamo ravno danes veliko skupnih nalog, ki zahtevajo sodelovanje vseh. Na pragu novega leta in pred nalogami, ki ste jih omenili in ki nam jih postavljajo sedanje razmere pri nas in po svetu, se verni kristjani zavedamo svoje odgovornosti in smo iskreno pripravljene po svojih najboljših močeh prispevati k skupni blaginji naše domovine. Moja želja je, da bi si vsi prizadevali za to, da bi prihajalo do čim manj nesoglasij, nesporazumov, trenj in težav in da bi bilo čim več spoštovanja in razumevanja med nami. Če bomo povsod skušali čim bolj premagovati nezaupanje in dajati prijemljive in dejanske dokaze dobrih medsebojnih odnosov in pozitivnega sodelovanja pri reševanju vseh vprašanih in skupnih nalog, smemo z vedrim pogledom nadaljevati pot v prihodnost. Zato še enkrat ponavljam željo, da bi bilo novo leto za vse srečno in da bi pomenilo nov korak naprej in nov uspeh v prizadevanju za človeka, njegov razvoj in njegovo svobodo, za mir in čim boljše sožitje in sodelovanje vseh ljudi v naši domovini.“

(Družina)

DESETLETNICA SLOVENSKE RADIJSKE URE V BUENOS AIRESU

Dne 3. novembra 1980 je praznovala slovenska radijska ura v Argentini 10-letnico svojega delovanja. Omenjenega dne je pred destimi leti Radio América, ki se je pozneje preimenovala v Radio del Pueblo, prvič začel z redno tedensko oddajo slovenske besede in slovenske pesmi v Argentini. Prvotno so bile slovenske oddaje ob petkih zvečer, pozneje ob sobotah. Sedaj pa so te oddaje že osem let na radijski postaji Antartida ob nedeljah zjutraj od 8 do 8.30.

Pobudo za slovensko tedensko radijsko ura je dala Zedinjena Slovenija, ki je predložila to zamisel Medorganizacijskemu svetu, ki je z veseljem sklenil, da se ustanovi ta ura v okviru Medorganizacijskega sveta pod vodstvom Zedinjene Slovenije.

Slovenska radijska ura ima velik pomen za Slovence v Argentini tako za tiste, ki so prišli v to deželo po drugi svetovni vojni, in verjetno še večjega za one rojake, ki so se naselili v Argentini že pred drugo svetovno vojno. Za marsikoga je slovenska radijska ura edini stik s slovenskim svetom in edi-

na priložnost, da sliši slovensko besedo in slovensko pesem. Spominja jih na domovino.

Na programu radijske ure so slovenske pesmi, slovenska glasba, priljubljene govori ob važnih cerkvenih in narodnih praznikih in drugih priložnostih (npr. ob materinskih dnevih) in ob desetletnicah raznih slovenskih osebnosti. Dalje so na programu napovedi slovenskih prirediteljev in oglasi slovenskih podjetnikov, ki pomagajo vzdrževati to važno slovensko ustanovo.

Glede programa pa je seveda težko ugoditi vsem okusom in željam. Nekateri želijo več klasične glasbe, drugi pa hočejo vesele in poskočne melodije. Gotovo pa bi bilo prav, da bi se predvajala predvsem vsa tista slovenska glasba, ki jo je ustvarila slovenska emigracija in se čim bolj uporabijo obstoječi slovenski pevski zbori, orkestri in posamezniki. Tudi iz zamejstva.

(Svobodna Slovenija)

BLEDED'S CLAIM TO CHESS FAME

BY OZREN NEDELJKOVIC

There has been a tendency in chess circles over the past 15 years to forget the part formerly played by the Bled tournaments. It is sufficient to recall the Grand Master tournaments of 1931 and 1961, half the match between Pirc and Euwe in 1949, the first half of the Candidates Tournament in 1959, and the world candidate matches in 1965, not to mention the other competitions. The International Weekend Tournament held last Spring indicated an important future for Bled again.

During the big international tournament held in London in 1922, Dr. Milan Vidmar was repeatedly asked when an important chess competition would be held in Yugoslavia. At a loss to know what to answer, our grand master said that a Yugoslav Chess Association had only recently been formed and that he hoped that something would come of this idea soon.

The turning-point came with Alekhine's tour of Yugoslavia at the end of 1930 and beginning of 1931. When taking leave of Dr. Vidmar the world champion said: "I've travelled in many countries all over the world, but have never come across so much interest in chess among the common people as in Yugoslavia. You really should organise a big international tournament. If you do, I promise to come!"

Encouraged by these words, Vidmar decided to set about arranging such a tournament himself. He had no doubts as to where to hold it. From childhood Bled had been as dear to him as his native Ljubljana. He was sure that Lake Bled (a glacial lake at the foot of the Julian Alps) would captivate both players and public with its natural beauty.

It was not easy to draw up a list of competitors. Still bitter over his defeat in Buenos Aires, Capablanca informed Dr. Vidmar: "I do not wish to meet Alekhine. If he is taking part at Bled, don't count on me!" Dr. Euwe and Rubinstein declined for private business reasons.

As the financial resources which he had collected for the Bled tournament were somewhat meagre, Dr. Vidmar tried his best to cut down expenses. A date was fixed for August 23 to September 29, time when the main tourist season was over and there was plenty of hotel accommodation.

The tournament had 14 competitors playing on a round robin system, with each competitor meeting each opponent twice. It was a long tournament with 26 rounds.

ALEKHINE AT BLEDED

Before leaving Paris for Bled, Alekhine received a visit from a friend who warned him: "Be careful, Sanch (a diminutive of Aleksandar!) You'll be up against strong competition. Bogoljubow, Nimcovich, and Spielmann have proved time and time again that they are capable of winning the biggest tournaments!"

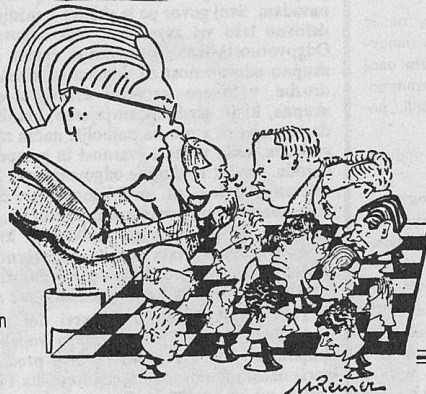
The champion smiled: "Why should I worry? I have a great advantage. I'm the only one who won't have to play against Alekhine!" This joke quickly spread all over the world and later was much imitated.

At Bled Alekhine really did fight like a champion: the player who came closest to him, Bogoljubow, was a whole 5 and a half points behind. There had never been such a overwhelming victory at world-class level.

A chess magazine noted: "The sporting side of the competition was not particularly interesting as the winner had been decided long before it ended. Dr. Alekhine is to blame for that. What the world champion achieved put all his previous victories in the shade as well as those of the most outstanding chess masters of all time. We can only stand back and admire!"

The final result at the 1931 Bled Grand Masters Tournament was: 1. Alekhine, 2. Bogoljubow, 3. Nimcovich.

Several international tournaments took place in Bled in the years immediately after the war, among them competitions against the Italian national team.

Caricature of the participants in the 1931 Bled Tournament which the artist entitled: 'Under Alekhine's domination.'

TAL AND FISHER

At the end of summer 1959, over a 100 chess reporters from all over the world gathered at Bled for the first half of the Fourth Candidates Tournament.

The chief attractions were the newcomers 23-year old Mihail Tal and 16-year old Bobby Fisher. The former was to become world champion the following year by beating Botvinnik, whereas Fisher did not win the title until 1972.

Two rounds were played at Bled, and then one each in Zagreb and Belgrade. Tal won all four rounds against Fisher. During the Belgrade meeting Bobby was in a leading position and was about to make a winning move when, unfortunately, he looked up into the face of the Wizard from Riga. Not only a marvellous strategist and psychologist, but also an excellent actor, Tal assumed a triumphant expression at the prospect Fisher's next move. Seeing the smiling face of his opponent, Bobby hesitated. Instead of the move he had planned, he made another which brought him, not victory, but defeat.

Bobby's hour of revenge came in 1961 when a grand masters tournament was held in Bled to commemorate that of thirty years earlier. He came down heavily on the four Soviet players: Tal, Petrosian and Geller lost against him, while Keres had to put up an enormous struggle to hold Fisher to a draw.

Although his result against the Russian grand masters was 3.5:0.5, Fisher had to yield first place to Tal who had achieved better results in his other matches.

The final result of the 1961 Bled Grand Masters Tournament was: 1. Tal, 2. Fisher, 3-5, Gligoric, Keres, and Petrosian.

Newspapermen showered Fischer with all manner of questions. One reporter

wanted to know whether Bobby would change places with Botvinnik, who was then still world champion. "Oh, no, not at all!", said Fisher. "Why not?", asked the astonished reporter. "I wouldn't care for the exchange because, you see, I'm 32 years younger than Botvinnik!"

After Vidmar's death in 1962 five memorial tournaments were held, but only a few rounds in Bled. These tournaments were useful for testing the strength of some of young Yugoslav players. Unfortunately, most of them finished the competitions at the bottom of the table, among the "also rans".

In June 1965, two quarter-final matches were played at Bled between candidates for the world championship. Tal beat Portish, and Larsen, Ivkov. Then in the semi-final Tal managed to beat Larsen.

Last year's International Weekend Tournament made it clear that Bled has by no means given up its ambition to organise world-class competitions. For the moment it seems certain that 1991 will see a top-class international tournament in Bled which will be equal in every way to those of thirty and sixty years ago.

NAŠ "ATE"

Then, things brightened for Jože — in April 1927 he was accepted to work on road construction (from Newcastle) for £3/17/0 (or \$7.70) a week. Work took him towards Brisbane, and in 1931 he met an Australian, Bill Nash, who asked him to join three others in a partnership in Contracting Road Construction. Each had to provide £60 (or \$120) to make a total of £300 (\$600) as a deposit and surety on the contracts. The partnership consisted of Bill Nash, two fellow-countrymen Tony Konda (a cousin of the Tony Konda now living in Brisbane) and Mat Kraljevic, another Australian called "Dick" and of course Jože Plut. (Jože met up with Tony Konda about 1928 when Tony first came to Australia and had Jože's address for contacting with him. He was the first Yugoslav newly arrived to Australia, whom Jože met 18 months after his own arrival.)

Contractual road construction took Jože to many places. Their first job was in Daimer about 40 miles west of Goondiwindi (O) where they built a grave road 4 miles long. For this they had to borrow all machinery (that is tractor, grader and roller) from the local Shire Council. At the end of this first contract job, however, they were able to buy for themselves a tractor and grader. For their second job they borrowed only the roller. After that they had all their own machinery.

Road building took them to many places in New South Wales and Queensland some of which are Minto, Old Bonalbo, Eidsvold, Chinchilla and their last job in Gympie. They were all gravel roads except the last in Gympie — this was bitumen.

World War II broke out in 1939 and as a result, in approximately 1940 their partnership had to be

broken up as all road construction had to be halted. All machinery was sold and all five went different ways.

Back in 1936, with the talk of war around him, Jože decided to bring his family to him to Australia instead of his returning to Yugoslavia. His wife Kristina and the three daughters arrived into Brisbane by Orient Line "Oronsay" on Monday 12th October, 1936. His son Martin had to serve a required army training period in Yugoslavia and could not come with them. Jože bought his first family home in Australia at 39 Grey St., South Brisbane — a house consisting of five flats — just at the edge of the Grey St. Bridge — now called William Jolly Bridge. The house is still standing.

In December 1938 his son Martin arrived making his family complete.

When road construction partnership was cancelled Jože, now 53 years old, was too old for the army, and was given an "essential job" at Maxam Cheese Co. in South Brisbane making meat pies. At the same time, Bill Nash joined forces with Jože's wife Kristina, and they formed a company making lollies in a shed at the back of the house at 39 Grey Street. The Sweetcraft Confectionery Co. still exists at the same address. The flats were sold in 1946.

In May 1944 Jože gave up his job at Maxam, Kristina sold out the lolly making business to Bill Nash, and Jože and Kristina bought a mixed business store (with Bank, library, Cashed, milk bar and fruit as well as books, papers and groceries) at the corner of Milton and Baroona Roads, Milton, Brisbane. (There is now a large shopping complex on this corner.) They built up this business to beyond expectations and sold out in October 1952.

Their next business venture was the purchase of a block of 14 Serviced Rooms and one self-contained apartment (as their own home) at 69 Kingsholme Street, New Farm, Brisbane in 1953. This they also improved and built up.

In 1968 Jože and Kristina went on a three month's visit to their homeland. This was 42 years after Jože arrived in Australia and 32 years after Kristina arrived in Australia.

In 1970 Jože and Kristina with their family and friends celebrated their 50th Wedding Anniversary — their Golden Jubilee.

Great sorrow came to Jože and his family in December 1974 when his beloved wife Kristina and "mama" to so many people not only her family, died from cancer.

Jože went to Woolloowin to live with his eldest daughter, husband and family (Danica Reid) in January 1975. He sold his serviced rooms in New Farm in 1977.

Throughout his life, Jože has always lived in the fear and love of God, has always been devoted loyal and loving to his wife Kristina, and always believed in the honesty of hard work. He has allowed himself a few chosen pleasures in the areas of his vegetable garden and flowers and perhaps more passionately to his grapes and resulting wine making. Every year about January he makes his red wines — very closely resembling Burgundy.

Some 9 months ago on 6th January 1980 Jože with his family and friends, celebrated his 93rd birthday.

We salute you Jože — ŽIVJO!

Draga Mladina in vsi odrasli!

Quite some time has passed since last I took pen in hand and many things have transpired. But, as time doesn't permit me to mention all of these happenings, I have chosen just a few.

For sporting enthusiasts, a cricket competition was organised in March between S.D.M. Eltham, Planica and Jadran Youth, the winner taking home the trophy of the year.

After a long and tiring day of bowling and batting, S.D.M. Eltham won the trophy for the second year in succession. Congratulations boys, hope you do as well next year.

In the early morning hours of Sunday March 28th, a bus left for Sandhurst Town, which is situated near Bendigo, for a day trip, organised by the Youth Committee. Sandhurst Town, by the way, is a replica of an old Australian Mining Town.

After a good 2 hour drive and one stop (for refreshments and the call of nature) we finally arrived at our destination. Upon arrival, we strolled around Sandhurst, followed by a train ride and our tour to the gold diggings, where we were shown how to pan for gold and were kept laughing by the antics of our guide. By the end of our tour, everyone was feeling hungry and thanks to the following ladies, Mrs Čampelj, Mrs Bevc, Mrs Tomažič and Mrs Martin, who prepared for us a B-B-Q lunch (enough to feed an army) we were all full and content in no time. But, could we keep still? No. So to pass the time, a game of keepings off was organised, Girls V's Boys, only the girls had a tough time at first, until, thanks to Ciril, who decided to even up the odds and joined the girls. And if that wasn't enough punishment, what else must we play but American "Grid Iron". Luckily the teams were mixed. As it was, I think we all got our fair share of bruises.

The trip back was uneventful and I can safely say a good day was had by all.

Good Friday, as we all know, is a Holy day, but, also it is the day when Radio 3DB organise the Royal Children's Hospital Appeal. This year the Youth Club decided to raise money towards the Appeal. You ask how? Well, they held a 24 hour Bike-a-thon. Six bikes were hired for the event, which commenced at 2.00 pm on Saturday 11th April and ended Sunday afternoon at 2.00 pm. All the peddling was done in or just outside the Youth Building. Fifteen children participated in the Bike-a-thon and their ages varied from 8-15 years.

Those of us in the Youth Committee were kept busy running up and down stairs getting food and drinks for the cyclists. Most of them slept overnight in the Youth Building, in the morning a large breakfast was provided and I must say well cooked by Helen Čampelj.

By now your probably wondering how much money was raised. Well, between them, the Youth raised \$560.00. I think that deserves congratulations all round.

Easter Monday was a beautiful day and as is customary, the club was visited by the Easter Bunny who distributed chocolate eggs to all the children. This year's Bunny was pretty Julie Čampelj. Thank you Julie, hope we see you as the Easter Bunny again next year. (While on the subject of eggs, on behalf of the Youth Committee, I'd like to thank all the kids who helped colour eggs on Easter Saturday).

Also that day the Junior Committee organised a "Lucky Dip" which was a great success, with regard to the younger children. Silvia Udovičič and Julie Čampelj were in charge of the stall, and did very well.

An auction of a Easter Hamper was organised by the Youth Committee. Thanks to Andrew Fistrič, our auctioneer, who did a very good job, we made \$216. Total value of the Hamper was \$100. Many thanks to Mr Hojnik for his donation.

Sunday 26th April was a beautiful day, the sky was blue, the sea calm and if you like outdoor life you would definitely have enjoyed the fishing trip which was organised by the Youth.

We met our boat at St Kilda pier and in little over half an hour were fishing out in the bay. Everyone had a good days catch and the girls were doing as well as, if not better, than the boys. Not only did we have children participating but adults also.

Eddie Slavec took the cup by catching the heaviest fish of the day. Congratulations Eddie. And Anna came second with her catch. Many thanks to Karl Bevc for his donation of two trophies.

To end off my editorial, I'd like to leave you with a little poem I wrote.

Deklica sem slovenska rojena v Melbournu, v MacLeodu jaz živim, rada slovensko govorim.

Čeprav po Bačko Primorsko me je mama naučila ko vedno je z mano govorila in me lepe pesmice učila.

Dvakrat sem bila tam kjer je mojih staršev domovina zato nikdar ne bom jo izgubila iz spomina.

Slovensko ne bom nikoli pozabila Slovenija me vedno bo vabila saj to je mojih staršev zibel bila.

Ani M.

SECULAR FRESCOES

Near the town of Krško (Republic of Slovenia), which we wrote about earlier as the site of the first Yugoslav nuclear power station, lies the castle of Brestanica, in which frescoes dating from 1520 have been discovered. What is unusual about these paintings is their non-religious subject-matter — a strange phenomenon at that time.

Brestanica Castle originated in the first half of the 12th century, when the town was owned by the Salzburg archbishopric. The castle changed hands frequently through the centuries. Those who held on to it the longest were the Reichenberg knights. At the end of the 19th century the castle was converted into a Trappist monastery, which it remained right up to April, 1941 when the Nazis, having occupied that part of Slovenia, turned it into a transit camp for Slovenes whom they had driven out of the Posavje region and were forcibly transporting abroad.

Brestanica Castle is at present receiving the attention of experts from the Ljubljana Institute for Protection of the Natural and Cultural Heritage, who are preparing the frescoes for public viewing.

S. M. AUTO SERVICE

na vogalu

HODDLE IN STAFORD STREETS,

ABBOTSFORD, 3061

Tel. 41 4263

se priporoča za vsa

STROKOVNA MEHANIČNA IN

ELEKTRIČNA POPRAVILA:

- * Automatic Transmission Service
- * Tune ups
- * Electronic wheel alignment
- * Computer wheel balancing
- * Tyre and battery sales

Vsem rojakom nudimo 7 1/2% popusta.

"CHANGE'S" a part of the new

"CHANGE'S" del prenovljenega

CHAMPION HOTEL

Top Lounge open:
 Mon-Sat:
 Lunch 12 Noon - 3.30 p.m.
 Dinner 6 p.m. - 9 p.m.
 Sunday:
 Lunch 12 Noon - 3.00 p.m.
 Dinner 6 p.m. - 10 p.m.
 p.m. Entertainment, Live bands,
 Entertainment, Live bands, Disco:
 Thur-Sun.
 Airconditioned & Full Late licence
 Functions catered for -
 Phone your host LOU on 419 5733

Restavracijski prostori na prvem nadstropju:
 Ponedeljek-sobota:
 kosilo od 12h do 3.30 h
 večerja od 6h do 9h
 Nedelja: kosilo od 12h do 3h
 večerja od 6h do 10h
 Od četrta do nedelje tudi:
 Zabavni program, Plesni orkestri,
 Disco.
 Točenje alkoholnih pijač dovoljeno do pozne ure - Vsi prostori so airconditioned.
 Na razpolago tudi za privatne funkcije.
 Vprašajte za Lojza po telefonu na 419 5733

"CHANGE'S" the new

CHAMPION
 50 Brunswick Street, Fitzroy.

"CHANGE'S" Novi

Kaj znancev je zasula že lopata . . .

GVIDO FLORENINI

Ob zaključku te številke smo zvedeli žalostno novico, da je v petek 1. maja 1981. preminul g. Gvido Florenini.

Pokojnik je bil soustanovitelj S.D.M., njegov odbornik, sodalavec in podpornik celo vrsto let. Vse dokler mu bolezni ni zagrenila in otežkočila družabno udejstvovanje je rad prihajal na "hrib" in vedno bil pripravljen pomagati z nasveti iz bogatih izkušenj svojega življenja.

Gvido je bil rodom iz Trbovelj, a je kasneje pred odhodom v Avstralijo živel v Ljubljani. Že pred vojno se je udeleževal v javnem življenju in to posebno na sportnem polju. Bil je tudi priznan in popularen instruktor za, v tistem času moderne, družabne plese.

Po prihodu v Avstralijo se je prvotno naselil v St. Albansu, kjer sta si s soprogo ustvarila "Milk bar". Kasneje se je preselil v St. Kildo in od tam v zadnjih letih na Eltham, kjer si je, večinoma z delom svojih rok, postavil novo hišo.

Bil je izredno podjetne narave, delaven in ga skoraj ni bilo polja, kjer njegove izredne sposobnosti ne bi prišle do pozitivnega izraza. Imel je tudi izumiteljsko žilico in se vedno zanimal za "kaj novega". Tako je na primer izumil gugalnega konjička, ki se ne guga samo na mestu, temveč se istočasno tudi premika.

V prvih letih obstoja S.D.M. je bil tudi njegov podpredsednik in še danes mi je pred očmi, kako je kljub mrazu in dežju ter veliki razdalji na svojem motociklu prihajal na seje društva, katere smo tedaj imeli v mrzlih in smrdečih sobah v poslopju na dvorišču tedanjega kina "Savoy" na Russell Street. Mnogi člani S.D.M., ki so pristopili v poslednjih letih pa se ga verjetno spomnijo, ko je nekaj let zaporedoma vodil naše letne skupščine.

Pokojni Gvido nam vsem zapušča lep spomin nekako v obliki poslopja S.D.M. na našem središču na Elthamu. Saj je v mnogočem prav na njegovo pobudo njegov starejši sin Peter pripravil in izrisal potrebne načrte. Poleg Petra in njegove soproge Dorothy pa za očetom žaluje še mlajši sin Oskar. Soproga, zvesta družica dolgih let, pa je preminula že pred nekaj leti.

Od pokojnika smo se poslovili pri maši zadošnici v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew in potem na pokopališču v Fawknerju, v sredo 6. maja. Tudi mi pri S.D.M. se z žalostjo zavedamo, da je odšel za vedno od nas eden tistih pionirjev našega društva, ki so postavili temelje takrat ko je bila naša slovenska ledina v Melbournu še popolnoma nezorana.

Gvido, nej ti bodo te vrstice v skromen, toda iskren in hvaležen spomin od nas vseh.

Marijan.

Spet nesreča na cesti

V četrtek, 9. aprila se je Peter Krnel okoli 7 ure zvečer vračal z dela domov k svoji družini v Templestove. Ko je bil že blizu svoje hiše, mu je pripeljal nasproti avto z močnimi lučmi. Cesta na tem delu ni najboljše in široka. Peter se je poskušil umakniti nasproti vozečem avtu. Verjetno so ga žarometi nasproti vozečega vozila tako oslepili, da ni videl tovornjaka, ki je bil parkiran na njegovi strani ceste. S tako silo je zapeljal vanj, da je levo sprednje kolo ostalo pod truckom, medtem ko je Petra in del avtomobila, v katerem je sedel zapeljalo še nekaj metrov izpred tovornjaka.

Peter je bil takoj prepeljan v Austin Hospital, kjer so mu zdravniki dali 50:50 možnosti, da bo ostal pri življenju.

Ko to pišemo, je Peter še vedno v nezavesti, kljub temu, da so mu že nekajkrat z operacijo poskušili zmanjšati pritisk krvi v možganih. Navkljub temu pa je upanje za njegovo okrevanje z vsakim dnevom večje.

Ob tej priliki pa lahko sporočimo tudi dobro novico. Silvo Horvart, o čigar nesreči z motociklom smo poročali v prejšnji številki "Vestnika" je okrevel in je že tako dober, da je kljub temu, da ima eno nogo še v mavcu že igral namizni tenis v mladinskih prostorih S.D.M.

Cerkev sv. Andreja na Planini nad Horjulom

ROZIKA ALOISIO

Pričetkom aprila letos je po večletni bolezni došla ga. Rozika Alojzija iz Burwooda. Rozika, ki smo jo pred mnogimi leti poznali tudi kot Rozika Matko je bila zelo dobra pevka. Nastopila je tudi na prireditvah S.D.M. v prvih letih družbenega obstoja. Pela pa je tudi nekajkrat na radio v Melbournu, pa tudi v domovini. Zadnja tri leta je trpela na neozdravljivem obolenju okostja in bila često v bolnišnicah. Rozika zapušča soproga ter dve hčerki, stari 14 in 13 let. Pokopali so jo na pokopališču v Burwoodu.

PREDSMRTNICA

Srečo Kosovel

*Vsi bodo dosegli svoj cilj,
le jaz ga ne bom dosegel...
ognja prepoln, poln sil
nadržaljen k pokoju bom legel.*

*Ogenj me v prséh bo žgal
in me ne bo mogel izžgati,
neutrujen jaz rad bi spal
takrat in ne bom mogel spati.*

GEORGE URŠIČ

Melbourne je tako prostrano mesto in razdalje so tako velike, mi pa tako raztreseni po njem, da se marsikakšna novica le pozno razširi med našo skupnostjo.

Tako je mnoge, čeprav pozno, zelo presunila novica o nesreči, ki je zadela družino Romana Uršiča iz Yarravilla.

Ko smo si na Štefanovo na našem hribu še veselo podali roke v pozdrav si nihče ni mislil, da bo le v par tednih žalost in skrb zagrenila življenje tej zavedni slovenski rodbini. Na 7. januarja je oče Roman Uršič, transportni podjetnik, ki je kljub trdemu delu vedno izgledal zdrav, močan in mladeniški, utrpel srčni napad in bil odpeljan v bolnišnico. Srečno je prebolel, toda par dni za tem ko se je vrnil iz bolnišnice ga je zadela še večja nesreča. Na 11. februarja je odpovedalo srce njegovemu edinemu sinu, 34 letnemu Georgu.

George, ki je bil še samski je sicer imel težave z delovanjem srca že nekaj let, vendar je bil udarec kljub temu nepričakovan in težak. Prizadel je ne samo ožjo rodbino, nego tudi vse nas, ki družino poznamo že leta kot ugledno in posebno za potrebe sloven-

ske skupnosti v Melbournu vedno zelo velikodušno.

V Peškari na Slovenskem Primorju je George na 3. decembra 1946 zagledal dan življenja, kot tretji otrok v družini Roman Uršiča, ki se je kmalu nato odselil v Nemčijo in od tam naprej v Avstralijo, kamor so dospeli leta 1951. Po končanem šolanju se je George podal v trgovinsko stroko in si je skupaj s sestro Aleksandro vzpostavil "Gift and Antiques" shop v razvijajočem se predmestju North Altona. Podjetje je odlično uspevalo in George si je postavil trdne ekonomske temelje za bodočnost. Toda usoda je pretrgala vse načrte.

Svojim staršem je bil odličen sin in prav njegova zasluga je v mnogočem, da jih je po več letih odsotnosti zopet pripeljal med našo skupnost pri S.D.M.

Poleg staršev in sestre Aleksandre za njim žaluje tudi sestra Anica, ki živi v Canberri in je poročena z Jožetom Kapušinom, nekdanjim urednikom "Vestnika".

Vsem žalujočim svojem iskreno sožalje. Prijatelji na "hribu" se vas v vaši tugi spominjajo.

OBLETNICA

V ponedeljek 4. maja je minulo eno leto od smrti predsednika Tita, ki ga je londonski radio ob tej priliki obletnice opisal kot prvega državnika vzhodnega tabora ki se je postavil Stalinu po robu ter človeka, ki je v Jugoslaviji vzpostavil edinstveno strukturo samoupravljanja ter jo vpeljal med vodeče člane organizacije neopredeljenih držav

Po celi Jugoslaviji je ob obletnici smrti bilo organizirano 1 minuto mirovanja in tišine.

V istem poročilu v torek 6. maja zjutraj je BBC tudi komentiral, da je v enem letu

prišlo do več trenj med narodnostmi Jugoslavije kot so pričakovali in, da je tudi ekonomsko stanje države nad vse kritično.

Prav tako je bilo v poročilu tudi rečeno, da je bil v Jugoslaviji končan popis prebivalstva, ki pokazuje na različne vplive ki doprinajajo k nestabilnosti razmerja med posameznimi pokrajinami in republikami. Tako je na primer število prebivalstva v pokrajini Kosovo in Metohija naraslo za 27% medtem ko je na Hrvaškem samo za 2%. K temu je treba še dodati da je Kosovo najbolj zaostala pokrajina, ki že leta prejema ogromno ekonomsko podporo na račun drugih bolj produktivnih republik.

**Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.**

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
Telefon delavnice 221 5536 — VIC.

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232 4314

Rojak VOJKO VOUK

Pišejo nam...

**Dragi prijatelji ter člani
S.D.M.**

Zdi se mi prav in primerno, da se danes na tem mestu javno zahvalim vam vsem, ki ste bili zbrani na veseli dan ob Janini in Dušanovi poroki dne 21. feb. 1981.

Zato sprejmite iskreno zahvalo vsi v imenu Jane, Dušana ter nas vseh domačih Gajškovi in Lavričevih.

Prav posebna zahvala naj velja g. Stanku Prosenaku, voditelju programa. Vse je šlo po vrstnem redu, govori, šale, muzika in hrana, ples ter vse ceremonije, da se ni nihče dolgočasil.

Enaka zahvala naj gre zvesti in zaslužni voditeljici ženske sekcije S.D.M., ge. Tomažičevi, ki že vrsto let s svojo požrtvovalno žensko sekcijo kuha za tako velike prireditve. Saj za to ne prejemajo nobenega plačila in vse delajo v korist skupnosti. Enako tako iskrene čestitke od vseh gostov naše ohceti katerih želodce je kuhinja zadovoljila z izvrstno okusno izbrano hrano za oči in želodce.

Ne smem pozabiti pohvaliti tudi izvrsten Ansambel Planinka, ki nas je tako lepo zabaval do zadnjega z raznovrstno izbrano glasbo.

Prisrčna zahvala tudi gospem Berti Zele, Mici Hartman, Heleni Van De Laak ter

Dušanovi botri ge. Mileni za velikodušno pomoč pri peki dobrot, organiziranju, dekoriranju, friziranju itd.

Vsem mladincem S.D.M. z Mark Mandeljevo na čelu za vso izkazano iskreno prijateljstvo in prekrasna darila najlepša zahvala. Upam, da si boste ostali še v naprej tako dobri in zvesti prijatelji z Jano in Dušanom kot ste si bili do sedaj.

Da ne pozabim naše slovenske redovnice v Kew, ki so tako lepo zapele mlademu paru na pot. Hvala vam. Enako zahvala tudi Patru Baziliju.

Prav vsem gostom hvala najiskrenejša za vašo radorarnost ter za požrtvovalno pomoč in prijateljstvo.

Lepa hvala tudi vsem, ki ste darila poslali, čeprav se iz kakršnihkoli razlogov svatbe niste mogli udeležiti.

Upam in vem, da bo Jani in Dušanu ta dan ostal za vedno v lepem spominu, kakor bo tudi nam vsem.

Se bolj pa lahko potrdim izrek, da kdor se druži s svojimi brati ne bo ostal osamljen ter zapuščen in, da se bo v svetu izgubil se tudi ni bati. Če je kdo še tako bogat pri denarju ako nima prijateljev je nejvečji siromak na svetu.

Hvaležni Gajškovi in Lavričevi.

Predviden spored zabav in prireditev Slovenskega društva Melbourne v letu 1981

- 13. junij: **Kostanjev večer**
- 11. julij: **Balinarski ples**
- 8. avgust: **Večer domačih kolin**
- 5. september: **Večer naših očetov (Samo za člane)**
- 12. september: **Lovski ples**
- 10. oktober: **Večer na vasi**
- 14. november: **"Vestnikov" večer**
- 6. december: **Miklavž za otroke in upokojenska božičnica**
- 12. december: **Miklavževanje**
- 26. december: **Štefanovanje — piknik**
- 31. december: **Silvestrovanje**

VSTOPNICE navadno lahko rezervirate pri sledečih:

Maks Hartman	850 4090
Andrew Fistrich	434 3195
Stanko Penca	233 5670
Janez Zemljic	306 9503
Anica Markic	870 9527

SAMORASTNIKI

LOVEC JANEZ

Ko pri K-Martu se zbrali slovenski smo lovci,

strah in trepet vseh avstralskih merjascev, tako oglaš se Janez, da tudi on dobil ga bo danes.

Ko prvi napad se konča, naš Janez izjavi junaško: "Zadel sem ga, to že drži, pa ugriznil me mrcina merjascev." Ker ta bila je pa lovska smo smejali se mu izpod nosa.

Naslednji dan, pa bil mu je bolj naklonjen, ko Janez se spravil je v močvirje, kjer držal obljubo je prejšnjega dne, ko se pohvalil je

Da tudi on dobil ga bo danes.

Stanko Prosenak

NAJDENČEK

"Mati, oh mati!
Kliče tvoj sin
Vsi imajo mame
a kje moja živi?
Da bi videl samo enkrat
tvoje oči . . .

Kako nepopisno
srce po tebi hrepeni.
V košu pred cerkvijo
si me reva nustila.
koliko pelina si radi mene popila.
Gotovo velika ljubezen je mene rodila.

Mati, o mati, kje si?

S teboj živeti sin si želi.

M. Bole.

Gornji program se lahko po potrebah društva spremeni, zato opozarjamo, da pazljivo prečitajte vabila, ki vam jih S.D.M. pošilja. V slučaju, da vabil ne sprejmate nam prosimo javite. Sporočite nam tudi naslove onih ki vabila ne sprejemajo, pa bi jih radi dobivali.

Slovenian Association Melbourne,
P.O. Box 185
Eltham, Vic., 3095

Datum:

Priloženo pošiljam ček — poštno nakaznico za \$6.00, kot naročnino za "VESTNIK" za leto 1981. Prosim, da mi ga pošiljate na sledeči naslov:

IME IN PRIIMEK:

CESTA:

MESTO: POSTCODE:

Podpis:

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 850 7226

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo — mizarstvo opremo kopalnic, umivalnikov itd. — vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book Shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

3 Pamela Grove, Lower Templestowe, Vic.

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

**SUNSHINE PAINTING SERVICE
PTY. LTD.**

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

Otroci - božji dar

Minili so časi ko so ljudje govorili: "Otroci so božji blagoslov" in to tudi verjeli. Danes to še vedno govorimo, seveda samo iz navade, verjamemo pa že dolgo nič več.

Zakonce srednjih let zmajujejo z glavami, medtem ko mladim zakonskim parom nastejajo vse mogoče zanke in pasti roditeljstva, kot na primer: "Otroci preveč košajo . . . Si kar ne moreš več privoščiti." Seveda ne pomislijo, da so deset, petnajst let nazaj sami poslušali podobne litanije, pa se jih niso prijele. Javno, otroci stanejo, sploh pa, ako imaš tri ali štiri in vsi radi sledijo mačkam na drevu, plezajo čez sosedov plot nekajkrat na dan ako jim žoga tja pade in navdušeno raziskujejo skrivnostni svet med hišnimi podporniki.

Sprejeti malega kričarja v komaj začetelo zakonsko zvezo predno se bodoča mamica in očka do vratu pogrezneta v odplačevanje bančnih posojil, je presneto staromodno.

"Najprej štalico, pa potem kravico."

Mladi danes na ta stari pregovor gledajo z drugimi očmi.

"Najprej kravico, da z njo poiščeš štalico in šele za tem telička."

Kravico, hočem reči avto, mladi prejmejo kot darilo skupaj s tablico "L". To je v obdobju, ko se jim mamino mleko posuši okoli ust in istočasno prevzamejo v last star očetov brivnik. Običajno se znajdejo kuhani in pečeni pred ortaljem še predno se znebijo tablice "P", z navno mislijo, da je zakon medeni mesec, katerega radost in ekstazo jim bo uspelo podaljšati v neskončnost. Bolj praktični, ki na življenje gledajo od danes do jutri, se rajši odločijo živeti s partnerjem po domače "na koruzi".

Štalica, "alias" hišica je naslednja na vrsti. Prazna ne nudi dovolj udobja in mlada zaljubljenca s pomočjo razumevajočih staršev opremita hišo z najbolj potrebnim pohištвом, to je T.V. sprejemnik in pa vodna postelja za vzpodbudni začetek.

Kot prbisto se zdi, da bi kakršenkoli naraščaj v takšnih okoliščinah ne veljal samo za skrajno neodgovornost, pač pa bi bil silno nepraktična rešitev in in prava nadlega. Moderni medicinski znanosti in vsemogočni tabletki se imamo zahvaliti, da takšnih spodrselj-jev z malo previdnosti ni veliko. Če pa vseeno pride do spodrseljaja se vedno najde dobra duša, ki je moralna načela "prešprical" v šoli življenja in za MALO napitnico rad ponudi svoje usluge. Vendar pa po statistikah precej zakoncev še vedno pustijo prosto pot materi naravi . . . prav do konca.

"Ja Mica, kdaj sta ga pa vidva z Janzpm naročila," se radovedni jeziki radi spodtaknejo ob bodoči mamici, ki resnice ne more več skrivati.

"O, midva sva že od vsega začetka načrtovala, da ga bova naročila na drugo obletnico najine poroke. Sicer pa, otroci so vendar božji dar, ali ne?"

To kar sta Mica in Janez načrtovala je bila prav za prav mala hišica v predmestju Melbourn. Med praznovanjem obletnice pa je Mica pozabila na majhno rumeno tabletko pod katero je pisalo "petek". Naslednji dan je spodrseljaj opazila in modra misel ji je šinila v glavo. Naenkrat je pogoltnila deset tabletk, ki so še ostale v paketku in se pomenljivo nasmehnila, ko jo je pričelo črvičiti po črevesju:

"Pa sem vedela, da mora delovati!!!!"

Pa ni delovalo. To je spoznala nekaj tednov kasneje, ko so ji zjutraj prvič metuljčki zaplesali v želodcu.

Načrtovan nakup hiše v predmestju je bil s težkim srcem preložen, prav tako novi avto, da o počitnicah doma ob vznožju Karavank sploh ne govorimo. Vse to bo moralo počakati dokler otroci ne odrastejo.

Pred kratkim nas je ob enih ponoči vrglo iz sladkega spanja razbijanje na vhodna vrata. Mislim sem, da je komu iz soseske crknila televizija, ter si je hotel izposoditi našo ter si tako do konca ogledati direktni prenos cricketske iz Anglije. Poslal sem ženo, da je preteče zarenčala skozi zaprta vrata:

"Who is there?" in takoj za tem dodala: "Vinc, get loaded shotgun, let Sultan in . . . and call the police!"

Naj omenim, da je edina puška v hiši ležala med igračkami moje triletno hčerke, ker jo je sosedov mulec pozabil odnesti domov. Sultan je izmišljen nemški ovčar, katerega že dve leti kupujemo. Telefon pa so nam pred dnevi izključili, ker nismo plačali mastnega računa . . . Domači iz domovine so nas klicali za vsako neumnost ter nato velikodušno dovolili nam plačati stroške telefonskih razgovorov. Navsezadnje, saj žive v Avstraliji, kjer namesto vode teče po rečnih strugah med in mleko ter morajo imeti denarja kot plev.

Kdorkoli je stal pred vhodnimi vrati se ni dal zlahka oplahiti. Bil je namreč tako nacejen s korajžo — dvakrat pečeno pristno domačo slivovko —, da ga tudi najbolj surove grožnje ne bi premaknile z mesta.

Zadah potujoče žganjarne je v hipu napolnil predsobo, ko mi je Janez skozi polodprta vrata omahnil v naročje. Stekleno me je pogledal, me objel po bratsko in se zjokal na mojih ramelih. Pol nesel, pol vlekel sem ga do kuhinje. Žena Urša je medtem mrzlično nosila na varno kar je bilo steklenega. Po tretjem neuspelem poizkusu posaditi Janeza na stol, sem ga pustil kar v kotu na tleh.

Urša je najino manevriranje gledala z nezaupanjem iz varne razdalje:

"Ne pozabi prezračiti hiše ko ga ven vržeš!"

"Daj no Urša, Janez je najin prijatelj," sem ugovarjal.

"Moj že ne, kadar je nasekan kot tepka. Bolje, da grem. Od tega smradu

se mi želodec obrača."

Meni se je tudi. Povrh vsega sem čutil kako me je prevzemala rahla omotica. Je bilo to znamenje, da se je tudi meni alkohol v krvi vzdignil nad .05. Medtem je Janez spet pridobil dar govora.

"Treba je proslaviti. Kje je šnops, Vinc?"

"Proslaviti?"

"Kaj se ne vidi, da sem danes že vdrguč postal očka . . ." nakar je znova zahlipal.

Urša je radovedno pogledala v kuhinjo in za hip pozabila na nevarnost alkoholnih hlapov v ozračju.

"Ali je punčka?"

"Daj ga no lomit . . . šmrk . . . Misliš, da bi se ga tako nacukal še za eno kildo v familiji . . . šmrk . . . Poba je . . . Štiri in pol kile . . . in čisto izrezan očka . . ."

Spet je zasmrkal.

"Ja, kaj pa Mica? Je z njo vse v redu," je vskočila Urša.

"Zlomček . . . tega pa ne vem. Takrat se mi je prvič 'film utrgal'."

Janez se je brez dvoma udeležil bitke v porodni sobi. Sam sem porod

dvakrat spremljal in vem čez kakšne muke morajo ubogi očetje, predno se prigarajo do svojega otročička. Kolikor Janeza poznam se ne čudim, da se ga je tako nažlampal.

Predno je zaspal v "Binbag" sredi dnevnih sobe (Urša ni hotela žrtvovati kavča z novimi blazinami), se je nagajivo nasmehnil.

"V tretje gre rado, Vinc . . . čas je, da tudi ti probaš za fanta."

"Not tonight, Josephine!" je zapela Urša medtem ko mi je porinila umivalnik pod nos, "me glava boli . . . poleg tega pa smo prizvodnjno zaenkrat zaključili!"

Predno me je spavec potegnil v stanje pozabljenja sem se spomnil slavnega perzijskega pesnika Saadija, ki si je pred smrtjo zaželel najlepše dekle v deželi in najlepšo vrtnico, ker je hotel umreti ob pogledu na pravo lepoto.

Sam se ne morem pohvaliti s sinom, imam pa dve hčerki in kot vse kaže se bosta razvili v dve res brhki dekleti. Moje zadnje želje tako res ne bo težko izpolniti . . . Vrtnico bomo pa že kje našli.

Cenceljnov Vinc

KRIŽANKA ZA VAS

	NAJVIŠJA FILMSKA NAGRADA	BANČNIK	NAJVEČJI SLOVENSKI PISATELJ	FILMSKA KRITICARKA (ŠKULJEV)
GORA NA KOROŠKEM				
NAŠA NAJDLJAJŠA REKA				
RUDAR				
MIZOLJANICA				
NESTRAJSKI SMUKAR (HANS)				GOSLI (ZANIČLJ.)
GL. MESTO BELORUSKE SSR	MORSKO OBREŽJE	NEURJEJE NOST ZMEDA	HORATIO NELSON ČREDA	DOMAČE SUKNOVE VZKLIN PRI BIKOBORBI
SARAJEVSKI POPEVKAR (KEMAL)				NIKŠIČ ODPRETJE PIRREDITVE
DAVNI PREBIVALCI IBERIJE				TRAVNIK OB VODI
LJUDSTVO				PLINASTI OGLIKO-VODIK CERIČ
NESTRUPEN PLAZILEC				NASAD OKOLI HIŠE NAVLAKA
KOPALNA BANJA			MODER SVOD NAD NAMI	KRAJ OB SLOV. PRIMORJU NAŠ FILMSKI SNEHMELEC (ŽIVKO)
				IGRALKA MINNELI
				KORALNI OTOK
				KRAJ PRI TRZIČU
				SNOV, MATERIJA

JANEZ IN MICKA — Cenceljnov Vinc

